
BEZBOŻEŃSTWO (3) *sb n*

Oba e oraz o jasne.

sg A bezbożeństwo (1). ◇ pl A bezbożeństwa (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

1. Bezbożność lub wiara nieprawdziwa, fałszywa, błędna (tutaj o mahometanizmie) (1) :

Wyrażenie: »na nowe bezbożeństwo przewierzniony«: [Turczyn] Was nawet łamych wzgárdzonych/ zhánbionych/ nędznych/ porzuconych/ y ná nové bezbożeństwo przewierznionych/ [po ulicach na pośmiech wodzić każe] OrzJan 20.

2. Parodia wyrazu nabożeństwo; przeciwieństwo nabożeństwa; obrzędy i praktyki religijne przeciwne prawdziwej wierze (2) :

Zwrot: »odprawować bezbożeństwo«: X. K. o nálezym [protestanckim] zborze [...] ták pífze: Mniemałem z przodku/ żeby ci fektarze [...] potáiemnie fchadzki/ y bezbożeństwá fwoie odprawowali NiemObr 22.

Szereg: »zmyśłone nabożeństwo abo bezbożeństwo«: X. K. [...] nas w poczet ludzi naygorńszych/ y iáwnie nie cnotliwych policzył. Pífząc o nas/ iákobyśmy pod płaszczykiem/ iákiegoś zmyśłonego nabożeństwá (ábo iáko on zowie) bezbożeństwá wśzytkie fprośności potáiemnie wykonywáć mieli NiemObr 150.

Cf **BEZBOŻNOŚĆ**

KN